

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, November' 4-dikén, 1825.

B a v á r i a.

Itt illy Pátens által tétetett közönsé-
gessé Okt. 23-kán a' Lajos Király' Or-
száglásra való lépése: — „

„Mi Lajos, Isten' kegyelméből Ba-
vária' Királya. Mindeneknek ajánljuk elő-
revalóképpen a' mi köszöntésünket és Ki-
rályi kegyelmünket. Minckutánna a' Min-
denható Isten a' maga kimagyarázhatatlan
tanátsa és akaratja szerént, az igen Fel-
séges és igen Hatalmas Királyt és Urat,
Maximilián Jósefet Bavária Királyát,
a' mi igen szeretett és tisztelt Atyánkat ő
Királyi Felségét e' mulandó világból ki-
szollította 's ezen nagy halál általa' Bavá-
riai Királyság, minden régibb és újabb ré-
szeivel egyetemben, a' Constitúciónak
határozása, és a' mi Státus- és Házi In-
tézeteinknek tartások szerént, az első szü-
löttségi és vérszerént való következési li-
neabéli rend szerént, mint törzsöki első
Örökösre, Réánk szállott, és mi már en-
nek telyes birtokába beállottunk, 's az Or-
szágláshoz hozzá fogtunk: ehez képpent az
Országnak minden Rendjeihez, Polgárai-
hoz, a' városi és falusi minden alattvalók-
hoz, 's a' Hivatalban lévőkhöz, 's által-
jában minden Örökös Országunk beliekhez,
akár mi némű rangok és méltóságok és
tulajdonságok legyenek, kegyelmesen szá-
mot tartunk, hogy ők minket mostantól
fogva a' magok törvényes és egyetlen Or-
szágló Uroknak, tellyes készséggel és kö-
telesség szerént megismernek, erántunk
megronthatatlan hűséggel 's megtagadha-
talan engedelmisséggel viseltetnek, 's e'

szerént minden tekintetben, mint kötelessé-
geiket lelkesmeretesen tudó alattvalók, az
ő Istentől rendeltetett Országló Urok és
Fejek eránt, mint illik, úgy viseltetnek. Ehez
képpent mi is tudtokra adjuk nékiek, hogy
a' Constitúció X-dik Titulusa' 1-ső Cik-
kelyében találtató Esküvést mi már letet-
tük. Hogy azonközben ezen halálos eset
miatt az Országlási és Igasságtétel béli
foglatosságoknak folyamatja félbe ne sza-
kadjon, avvagy hogy a' köz jónak kárára
abban semmi hátrálódás ne történjen, er-
re nézve megparantsoljuk, hogy az egész
Országban minden Collegiumok és Tiszti
Karak a' magok foglatosságaikat p r o-
v i s o r i a i módon és mind addig, míg
mi a' dolgokat más képpen nem rendeljük,
illendően és kötelességeikkel megegyezőleg
folytassák, 's a' hivatalbéli Expeditiókat
a' mi Nevünk és Titulusunk alatt tegyék
mindenütt, a' hol azok megrendeltetve
vagnak, a' petsétlésre nézve pedig mind
addig az előbbeni petsényomókkal élje-
nek, míg az újak hozzájuk el nem kül-
dettetnek. Mi minden hivatalbélieket a' től-
lük letétetett Constitúciós és Szolgálati es-
küvésre emlékeztünk, 's kegyelmesen szá-
mot tartunk ahoz, hogy minden Országos
Rendjeink, Alattvalójink, és Szolgáink,
ezen általunk mint az ők törvényes szüle-
tés szerént való Országló Urok által hoz-
zájuk intéztetett első Meghívásunk eránt,
hűséggel engedelmisséggel fognak visel-
tetni, 's mi is ehez képpent ő erántok va-
ló Királyi Kegyelmisséggel és Kegyesség-
gel maradunk. Költ a' mi lakó és fő vá-
rosunkban Monachiumban Okt. 23-kán, az

1825-dik esztendőben, Lajos. — Gr. Thürheim.

Okt. 24-dikén így írt a' Monachiumi Ujság: — „Király ő Felsége tegnap olly kegyelmes vala, hogy a' Státus szolgálatja béli két Veteránusokat, Max Preysing és Töring-Guttenezel Gróf Urakat a' maga Felséges látogatásával megtisztelte, a' melly lebotsátkozás, a' megkülömböztetett szolgálatoknak kegyelemmel telyes megesmérése lévén, mint a' legbelsőbb részvételnek tárgya nem tsak ezen nagy tiszteletben lévő Öregeknek szíveket fogja nagyon emelni, hanem egyszersmind mások hívséges szívében is nemes büszkeséget fog gerjeszteni.“

A' Monachiumi ujságnak Okt. 29-dikén kijött darabja szerint Lajos Király ő Felsége kegyelmesen méltóztatott a' maga tulajdon előlülése alatt egy Biztosságot kinevezni az azeránt való tanáts tartásra, hogy a' Státus' gazdálkodásában mi némű kimélléseket lehetne tenni, a' melly Biztosságnak tagjai, a' következők: Státusminister Báró Lerchenfeld, Státustanátsos és Országlási Előlülő Widdder, Országlószéki Vice-Előlülő Gróf Armannsborg, Ministeriumi Tanátsos Mieg; a' Jegyző-könyv-írásra Státustanátsos Kobell úr a' Felügyelő.

A' Pruszsiai Koronaörökösne ő Királyi Herczegasszonyága Oktober' 24-dikén Berlinből útnak indult Bavaria felé, és 28-dikban szomorú édes Anyához Nymphenburgba megérkezett.

Spanyol Ország.

A' Párisi Csillag' Madridi levelezője ezeket jelenti Oktober 13-dikán: — „

„Nékem úgy látszik, hogy holnap mint a' Király' születése' napján még nem fogják kihirdetni, mint előbbeni levelemben írtam vala a' Királynak a' közönséges Amnestiát és a' Tisztulási munkának eltö-

röltetését tárgyazó Végzését, és hogy még most tsak annyira fog a' mérséklettség' Systemája kiterjesztetni, hogy a' katona sergeknek Inspektoraikhoz olly parantsolat küldtetik, hogy ennekutánna a' szolgálaton kívül lévő Hadnagyokat és Kapitányokat tisztulás, vagy annak megmutatása nélkül is, hogy nem revolúziós emberek, felvehessék a' valóságos katonai szolgálatra, ha tudniillik különben alkalmasoknak tartják őket; mint az Inzsinör tisztekre nézve ugyan ezen rendelés már eddig is gyakorlásban volt. A' mi a' közönséges Amnestiát 's a' Tisztulási systemának eltöröltetését illeti, még tsak most nevezett-ki a' Tanátsló Junta egy öt személyekből álló Biztosságot annak kidolgozására, hogy mitsoda alapok szerint lehetne, közönséges Amnestiát kiadni 's a' Tisztulási systemát megszüntetni.

Oktober' 10-dikén egy más nagyon szembetűnő dolog fordult elé Madridban ugyan tsak a' Csillag' levelezője szerint. Ez a' volt, hogy az úgy nevezett Indiai Fő Tanáts késő estvén véletlenül öszsze gyülekezvén, egészen magára vonta a' közönség figyelmét, mind azért, hogy késő estve gyülekezett öszsze a' tanátskozáásra, mind pedig azért, hogy senki által nem látta, hogy mitsoda olly fontos történet fordulhatott most elé, a' mi ezen Fő Tanáts' elébe tartozzék és illy hirtelen való vagy sürgető öszsze gyülekezést kívánjon.

„Nékünk (így folytatja szavait a' Csillag' levelezője) már most tudunkra esett, hogy mi okozta volt az Indiai Fő Tanátsnak illy véletlen öszsze gyülekezését, a' tudniillik, hogy a' Szent Ferentz Szerzete' Káptalanja gyűlést tartván, azt vette valamunkába, hogy Amérikába sok helyekre Klástromi Előljárók neveztessenek és küldettessenek Spanyol Országból, 's az Indiai Fő Tanáts ezen Káptalan' Gyűlésének eloszlattatását vette munkába.“

„Ugyan ennek alkalmatosságával az a' hír is elterjedett Madridban, hogy a' Spanyol Ministerek azon dolgoznak, hogy elfogadják azon jóvállásokat, mellyeket, mint a' hír foly, a' Mexikói Országlószék az Anglus Kabinétnek közbenjárása által azon feltétel alatt tétetett a' Spanyol Udvarnál, ha ez Mexikónak függetlenségét megesmeri.

Az Amerika felé való expeditziókat, mellyeknek tanyájik azonközben még most tsak Kuba és Porto-Ricco szigeteik, tüzesen téteti a' Spanyol Országlószék. A' Ferroli kikötőhelyből három Fregátokból álló expeditzió evezett-ki Sept. 26-dikán estre, fegyveres sergekkel. Az expeditziót Generálmajor Don Jose Miranda-y-Cabazon vezérli, a' ki Kubai Alsó-Kommandánsnak van kineveztetve. Áll ezen expeditzió a' Kataloniai 3-dikkönnyű és a' Gallitziai 3-dik könnyű Regementekből 's egy ágyúzó Battériából. A' Fregátok' nevei Lealtad, Iberia, és Perla.

Ezen expeditzió már harmadik, a' mellyek ezen szigetekre az olta útnak indítottak, hogy VII-dik Ferdinandus Király a' Királyi székre vissza tétetett, 's a' melly visszátétetetés 1823-ban Oktober' 1-ső napján ment véghez. Ezen utóbbi expeditzió, a' legvállogatottabb 's legditséretesebb fenyítéket tartó Spanyol katonaságból van öszszerkeztetve, 's hogy melly buzgó tűzzel lélekkel indult útnak ezen meszsze útra 's terhes expeditzióra, megmutatta az anya haza' partjaitól való megváláskor, így kiáltozván tele torokkal a' hajókról: Eljen a' Király!“

Az az Achilles nevű Spanyol Brigg, melly az Ásiától 's meg egy más kisebb Spanyol hajótól, mellyek magokat a' Mexikóiaknak által adták, elválván, az olta bizontalanul evezett ide amoda a' tengereken, de Spanyol országba vissza nem tért, most már hasonlóképpen telyesen elpártolt Spanyol Országtól, és Chili' szol-

gálatjára állott által. A' hajón lévő köz Matrózok nagyobbára Chiliből valók lévén, tisztjeik ellen rebellálván, ezeknek vezérlése alól a' hajót telyesen kivévén, hazájokba vissza eveztek, 's most a' Valparaisói kikötőhelyben vagynak, hanem a' hajót által adták Chilenek.

A' Peruból érkezett legújabb tudósítások szerént Callaó vára még nem adta volt fel magát (ezt írják Sept. 28-dikán), 's mint a' környülállások mutatják erőszak által bajos vagy talám lehetetlen is leszz azt elfoglalni. Több mint 200 huszonnégy fontos ágyúkkal, 's ezeken kívül sok apróbbakkal van megerössítettve, 's nagyon mély, és 70 lábnyom szélességű árkokkal van körül véve.

Mexkóban már régólta tsak az egy S. Jean d-Ulloa vára van még a' Spanyolok' birtokában. Ennek ágyú lövései alatt fekszik Verakruz, a' melyre nézve S. Jean-d-Ulloa, tsak nem megvehetetlenek tartatik. Sok ideig hijába próbálták ezen várat a' Mexikói Republikánusok erőszak által elfoglalni, de semmire se mehettek, a' melly idő alatt Verakruzban, mint hogy ezt a' Republikánusok tartják elfoglalva, tsak nem mindent semmivé tettek az Ulloai bástyákon lévő ágyúknak golyobisaik. A' szép és nagy kikötőhelybéli kereskedés se' virágozhatott úgy, mint kellett volna, mivel szüntelen való ellenségeskedések folytak ott. Azonban már jó ideje, hogy tsendesség kezdett vala itt is uralkodni, kivált az olta, hogy az Anglus Országlószék néhány Amerikai Státusok' függetlenségét megesmervén, nem lehetett előre tudni, hogy mitsoda formát veszen ott fel a' dolgok folyamatjának ábrázatja. Most úgy írnak, hogy egyszerre ismét elkezdődiek a' fennt nevezett várban Ulloában lévő Royalisták és a' városban Verakruzban lévő Republikánusok között az ellenségeskedések.

(Nem tsuda, hogy Bolívar olly szívesen tanátsólja az Amerikai függetlenné lett Spanyol Státusoknak, hogy Panama-ba követeket küldvén egyezzenek-meg a' közönséges oltalmazási eszközökben, mert látja ő azt, hogy a' tengereken Kuba, Porto-rikko, 's Chiloë szigetek, 's a' szározon Callao, és S. Jean-de-Ulloa váraik, nagyon kemény tanyákul szolgálhatnak a' Spanyoloknak, a' melly fészkekből ők, ha a' Respublikánusok a' dolognak elejit nem veszik a' sok tsavart okozhatnak még az Amerikai Independenseknek, kivált ha Mexikó is úgy talál tenni, mint S. Domingó tett).

Nagy Britannia.

Egy az Anglus tengeri tiszték közzül, Dundás-Coahrane nevű, a' ki nem régen Déli Amérikában Veneczelában halt-meg, talám egy volt a' legnevezetesebb gyalogló útasok között az egész világon. Ő 1815-ben a' közönséges békességnek megkészlése után fogott a' maga útozásaihoz. Először bejárta tsak önn' kedve szerént Frantzia, Spanyol és Portugailia Országokat. Az után olly ajánlást tett az Admirálitásnak, hogy Áfrkában fog egy útat tenni annak kitanulására, hogy hol vegye a' Nigervize a' maga eredetét. Hogy célját annál jobban elérhesse, arra szánta-elmagát, hogy egy Kereskedőnek Karavánjához, mint szolgálga úgy szegődjék-bé. Hanem az Admirálitás nem engedte-meg a' kívánságát, nem tudják miért, talám, hogy nem akarta személyét veszedelmeztetni, vagy hogy nem reménlette illy módon semmi sikerét próbatételének. Ő tehát arra határozta magát, hogy a' világot kerülmeg gyalog, a' mennyire tudniillik gyalog el lehet jutni, 's az után Észak-Ásiából akarta magát Észak-Amérikába a' Behring' keskeny tengerén általvitetni. Ezt ő tsak azért tselekedte, hogy nem volt

tehetsége céljának egyéb módon való elérésére. Úgy gondólkozott, hogy mint Kapitány Parry a' tengeren teszi a' próbát, hogy az Észak-Amériakai Ég-sarki partok mellett a' Behring keskeny tengeréhez elevezhessen, ő ugyan azon próbát gyalog fogja azon parton megpróbálni. S. Petersburgban azt a' kegyelmességet mutatta hozzá Sándor Császár, hogy ajánló leveleket adott néki 's oltalma eránt is bizonyossá tette; melly után ő a' Vándor botot kezébe vévén útnak indult hogy Siberián által Kamschatkához vagy a' Behring-szorosához érkezhessen. De nem sokáig mehetett szegény, mivelhogy egy erdőben az úti tolvajok megfogták, az ingéig mindenét elvették, 's egy fához köztözték, melly állapotjában maradt mindaddig, míg valami ifjú ember történetből oda vetődvén, eloldozta 's megszabadította.

Ezen szerentsétlen történet tsak ugyan meg nem lankasztotta őtet az útozásbéli buzgóságban, úgy hogy így is eljutott szörnyű inségek között Kamschatkáig, hol egy személybe belé szeretvén azt feleségül vette. De már itt által látta fel tett céljának végrehajthatatlanságát, melyre nézve feleségestül vissza tért Európába. Azt erőssítette Gyalog-Útazás czíme alatt kiadatott írásában, hogy az egész Sibériai útozást egy Gvinée arannyal tette-meg. — Ez a' magát illy sok nyomorúságra kitett ember nagy familiából vette szármozását; Unoka ötse volt a' híres Cochrané Sándornak, az Admirálisnak, és a' Báth Rend Nagykeresztes Vitézének.

Az a' nevezetes Észak-égsarki tengeri útas Anglus Kapitány Parry, ki az Országlószék költségén az 1824-dik és 1825-esztendőt ismét arra a' próbára fordította, hogy valyon nem lehetne-é Észak-Amérikanak jég-partjai mellett valamely olyan

nyílást találni, hogy Nyúgot felé evezve, a' Csendes tengerre be lehessen evezni. Két hajót adott vala az Országlöszék minden kigondólhatókkal megrakva és megerősítve ezen nagy és veszedelmes útra az ő gondviselése alá. Azonban most se leve semmi sikere az ő nagy próbatételének, mint ezt a' Londoni Kurírnak itt következő Oktober' 18-dikán kijött illy Czimü előadásában olvassuk: — „

„Északi-Nyugoti Expeditzió.“

„Az Expeditzióra kirendeltetett két hajók, a' Hekla és a' Furia, 1824-ben Jul. 4-dikén indultak tovább Grönlandia Nyugoti partjáról, 's még azon hónap' 12-dikén eljutottak a' Davis keskeny tengerére, 's egész Sept. 13-dikáig sok bajjal küszködtek a' tengert fedő jég darabok miatt, mellyek okozták, hogy tsak ekkor érkezhettek-meg a' B á r r o w keskeny tengerére, a' hol 9-diktől fogva már a' jégtől szabad vízre találtak vala, 's a' hol őken ezen keskeny tengernek Keleti partján lévő B o w e n nevű kikötőhelyébe beveztek 's ott teleltek. Idejeket részint az Észak felé nyúló partoknak vizsgálására fordították a' Y o r k' fokáig, részint pedig Dél felé a' Fitzgeráld öbléig, melly az Egyenlítőől Észak felé 72 gradusnál feljebb esik. A' belső vidékekre is benyomúltak Napkelet felé 60—80 Anglus mértföldekig. Illy foglalatosságok között következett-el a' Nyár' kezdete Junius' 6-dikán 1825-ben. A' két hajók Jul. 20-dikán hagyták-el a' nevezett kikötőhelyet, hol kiteleltek, 's innét ezen keskeny tengernek túlsó (Nyugoti) partjai felé vették evezéseket, hogy ott is vizsgálódásokat tegyenek. Végezetre eljutottak a' S o m m e r s e t nevű kikötőhelyhez: de míg oda juthattak szörnyű szélveszekkel és egész térségekhez hasonló jégdarabokkal kellett küszködniük, mellyek Aug. 1-ső napján a' F ú r i á t a' parthoz tsapták. Három hétig küszködtek a' hajósok: hogy megszabadíthassák a' kőszírtől, melyre

felakadott vala, de semmi sikere nem lett iparkodásoknak, olly nagyon öszszeszorítva volt a' jéghegyektől. Végre minden rajta találtatott emberek által szállittattak a' Heklára, 's a' Furia Aug. 25-dik napján oda hagyatott.

„Már most a' Hekla se' folytatta tovább útozását, hanem haladék nélkül vissza tért Európa felé, és Sept. 1-ső napján a' Régens-Princz nevű keskeny tengerig érkezvén, onnét Oktober' 10-dikére Skotzia északi partjához jutott, hol Okt. 12-dikén az Aberdeeni Grófságnak P e t e r h e a d nevű kikötőhelyébe bevezett, 's Kapitány Parry onnét útját a' száron Londonba vette, 's itt egyenesen az Admiraltáshoz ment a' hír-tétellel.

„Gyönyörűséggel említhetjük, így szoll a' Kurír, hogy ezen hosszú és veszedelmes útban egy emberünk is, se' betegség se' egyéb szerentsétlenségek miatt el nem vezett; melly szerént meg van mutatva, hogy ezen veszedelmes útozás, mellyet eddig emberi erő felett valónak tartatottak volna, ennekutánna tsak olyannak fog tartatni, mint a' Nyúgot-Indiába 's onnét Európába való közönséges útozás.

„Ez úttal is hoztak Utazóink minden féle állatoknak, ásványoknak, és plántáknak számtalan féle Észak-vidéki mustrajit, de valami nevezetes új ritkaságot majd semmit se'. A' geographiai legfőbb Cél pedig, melly annak kitanulásában állott volna, hogy lehet-é, vagy nem lehet, az Északi ég-sarknak ezen vidékein és szomszédságában valamelly Nyugoti általmene- telre való nyílást találni, most is telyes bizonytalanságban maradott: de azonban egyéb tudományos tekintetben tsakugyan ezen útozásnak is voltak gyümöltsei. Sok és igen nevezetes próbák tétettek a' mageses tövel. Egyebek közt megjegyzést érdemel, hogy Professor Barlownak valami új találmányát is elvitték volt magokkal az útasok, a' melly valamelly értz-tábla

készület, a' melly nagyon nevezetes a' ten-
geri útozásokra nézve, mint a' következő
megjegyzésekből kitettzik: — „

„Mikor Kapitány Parry a' maga el-
ső Északi útját tette's a' 74-dik szélességi
grádushoz érkezett, akkor vették legelőbb-
ször eszékbe a' hajósok, hogy a' Mágnes-
nek északra mutató ereje úgy meggyen-
gült volt, hogy a' hajón's hajóban lévő
vaskészületek' vonó-ereje rajta egészen erőt
vett, úgy hogy semmi hasznát nem lehe-
tett venni a' Compasznak. Ezen fogyatko-
zása volt a' Mágneses tőnek az, mellyet a'
Barlow vas-tányérjának készülete ezen
útban tétetett tapasztalás szerént elhá-
rított.

Egyéb eránt megjegyzik ezen utolsó
Északi útozásról, hogy a' tél nem volt
igen hideg, és az útasok meglehetősen idő-
töltéseket tudtak találni magoknak, volt
vélek igen vállogatott bibliothéka is. Min-
den 14-dik napon tsináltak egyegy álör-
tás mulatságot. Hanem azt, hogy nem igen
nagy hideg volt, tsak az oda való éghajlat-
hoz képpes lehet érteni. A' nullán alól 48
és 1/2 grádusra ment-le a' hidegmutató a'
F. mérőjén. A' fejer medve vadászat is nem
utolsó időtöltést szolgáltatott az útasoknak,
's el is lőttek 12-tőt.

Francia Ország.

Az Anglus levelek olly tudósítást köz-
lenek Kelet-Indiából Sinkoporéból,
két Frantziákról, kik közzül egyiknek
Vannier a' másiknak Chaigneau a'
neve, hogy ezek annyira vitték volt a' dol-
got Cochinchinában való laktok a-
latt, hogy első rangú Mandarinok let-
tek; most Saigun nevű városban laknak:
hanem mint hogy felettébb nagy gazdag-
ságra tettek szert, minden háznépkel
együtt oda akarják hagyni Indiát's visz-
sza akarnak útozni Európába. Az első 36,
a' második 50 esztendőket töltött Cochin-

chinában. A' második, Frantzia Fő Konzul-
ságot is sokáig viselt Cochinchinában.

Egész Páris városában! Oktobernek el-
ső 18 napjai alatt 137 emberek haltak-meg,
kik között 55-töt ölt-meg a' természeti
himlő, kik között tsak egybe se' volt a'
tehén himlő beoltva. Ez azt mutatja, hogy
ott még nem igen kapott lábra a' jtehén-
himlő-oltás.

Török Tudósítások.

Konstantzinápolyból Oktober
10-dikén: — „

„Mi, utolsó postanapi tudósításainknak
elküldésétől fogva tsak ennyi újabbat vet-
tünk a' Moréán folyó hadakozásról: —
Generális Londó néhány száz régularis
emberekből álló serget kérvén magának,
a' végre, hogy Tripoliczát véletlenül
meglepje, az Országlószék Oberster Fa-
bvier küldötte-el Nápoliból 300 Európai
módon gyakorlott emberekkel. Londó,
mikor ezen segítséget kérte, azt erőssítet-
te, hogy Ibrahim Basa egész sergével
el ment volna Mistra felé, a' mi igaz
is volt, de Tripolitzában is sokkal számo-
sabb örző serget hagyott vala, mint Lon-
dó gyanította. Midőn Fabvier Londó-
hoz megérkezett, elhült rajta, hogy alig
van 500 emberekből álló serge. Tsakugyan
réa állott a' Londó plánumára, tudniil-
lik, hogy az alatt, míg Londó a' várnak
egyik oldala ellen tsalfa próbát teszen,
Fabvier a' reguláris tsapattal a' Leonda-
ri felé nyíló kapunál a' várra lajtorján
hágjon-fel, 's a' kapunak felvettetésére is
minden szükségeseket vigyen. Fabvier
meg is tartotta szavát; de Londó nem
jelent-meg; az alatt megviradott, 's ekkor
látszott-meg, hogy Tripolitzában sokkal
nagyobb számú Török katonaság találtas-
sék, mint Londó gyanította. Mind ezek
után vissza indult Fabvier Napoli fe-
lé, egy darabig a' Török lovasságtól ker-
gettetve.

„Ibrahim Basa előtt mindenütt nyitva voltak az utak Morécán. Mostani expedíziójában Mistrán által, a' Lakoniai partok mellett, Trinisiig nyomult. Hogy valamely fontos tsatába nem botsátkozik, abból lehet megmagyarázni, hogy Alexandriából várja a' segítséget, mellyet 9000 emberekből mondanak állani: de még azt se lehet tudni felőlle, hogy kiindult-e már Alexandriától.

(Az Ibrahim elfogattatásáról, vagy meggyilkoltatásáról, mostanság semmi újabb meséléseket nem olvastunk; a' régieket már el is felejtettük. Talám a' Triesti levelező is megelégszik már az eddigivalóval).

B é c s.

Itt illy tudósítás jött-ki a' Nov. 3-dikán költ Ujságlevelekben:

„Azon megnyugtató tudósításokhoz, mellyeket Császár Ő Felségének egészségi állapotjáról utóbb kiadtunk, már most a' Posonyból érkezett legújabb tudósítások szerint azt is hiteles bizonyossáttal hozzájuk adhatjuk, hogy az Ő Felsége gyógyulása ohajtott módon halad előre, és hogy Ő Felsége azon betegségből (a' Rheumatismusi hideglelésből) mellyet Oktober 3-dik hetében, meghülésből kapott vala, felgyógyultnak tartathatik.

Az Erdélyi Felséges Udvari Kancellariánál volt Udvari Titoknok, Registratúra' Direktora és Udvari Taxátor, Bankfalvai Füstös Imre Úr, Bétsben Oktober 31-dikén meghalálozott. A' boldogult 65 esztendő't élt. Halálát Tüdőrothadás okozta.

A' Tyrolisi Bothe szerint nevezetes innepi pompa fordult Innsbruckban elé

Okt. 19-dik napján, mint Sz. Ferdinan napján, mellyet a' Tyrolisi Nemzeti Museum tartott's különösen a' maga felséges Protektorának Ferdinand Koronaörökös Császári Királyi Fő Herczegnek tiszteletére szentelt, mint a' melly alkalmatosságával az Ő Cs. Fő H. ge képét a' Muséum' szalájába feltétette, mellyet a' Praemonstratensisek Praelátusa Wilten Úr által mondatott Csendes Mise előzőtt-meg. Nagy számmal valának jelen az Egyesület' tagjai, melyre őket a' II-dik Ferdinand Fő Herczeg' emlékezetére építettett ezüst Kápolna, 's a' Habsburgi Házbéli Nagyokra való vissza emlékezés, különösen serkentették. Az Isteni tiszteletnek végződése után az Egyesület Gyülésének üléstartására rendeltetett szalába mentek a' tagok, hol a' Korona örökös Princznek és Protektor-nak képe még ekkor takaró alatt vala, 's a' hol azon kéz írást mellyet Ő Cs. Fő Herczega Schönbrunnból az Egyesület' Elölülőjéhez küldött, egy tag felolvasta, melyben az Intézetnek eddig tett előmenetelével való megelégedését fejezi-ki, 's általjában az egész Tyrolisi népről nagy dítsérettel emlékezik a' Cs. Fő Herczeg. Az után az ezen Kegyes írásra való köszönő válasz is felolvastatott, 's a' kép, melyről levelében írja a' Cs. Fő Herczeg, hogy az, különösen tiszteletnek megbizonyítására 's az Egyesület' és a' Nemzet' emlékezetében való fenn maradására, légyen szánva.

Kitakartatván végezetre a' kedves és betses emlékezetű kép, annyival is inkább felbuzdította a' jelenlévőknek magasztalását, hogy igen jól lévén minden tekintetben találva és festve, ez által is nevelte az örömmel eltelt szivek' tiszteletét. Az egész pompát egy Beszéd rekesztette-be, mellyet ugyan az Egyesületnek egy más tagja tartott, a' Museumnak mostani állapotját 's azon feltételeket fejezvé-ki, mel-

lyek annak további előmenetelesülésére megkívántatnak.

Bétsben így volt a' nevezetesebb közép pénz-kelet Oktober 2-dik napján:

Az 5 p.Centes Státus Obligátziókért, 94 1/5

Az 1820-béli 100 forintos sor-sokért, 144 1/2

Az ugyan azon féle 1821-beliekért, 128 7/16

Béts városa 2 1/2 p.Centes Banko-Obligátzióiért 5 1/8 forintot adtak, mind C.pénzben.

A' Bankó Aktziák keltek 1203 1/6 forinton C. pénzben.

Magyar Ország.

A' Posonyi Ujságlevelekben e'következőket olvassuk: — „

„A' Karok és Rendek nagy szorgalommal és buzgósággal dolgoznak a' magok Kerületi üléseikben azon Izeneten, melyből a' két Tábláknak tanátskozásai után új Felírás készítettvén, ez, Ő Császári Királyi Felségének alattvalói hódulással elejébe terjesztessék.

Azonközben Országos Deputatio is neveztetett-ki, a'-végre, hogy vizsgálja meg: valyon az 1790-béli Deputatziónak kidolgozásai ezen Országgyűlési tanátskozás alá való vétetődésre alkalmasok legyenek-é? és ha ilyeneknek fognak találatni, mellyik tárgyat kellessék legelőbbször elé venni. Erre nézve ez a' mostani Közönséges Deputátzió annyi Szakas-Deputátziókra osztatott-fel, a' hányféle kidolgoztatott munkák vagynak. És mint hogy ezen tárgyak széles kiterjedésűek is, 's fontos megvizsgáltatást is kívánnak, valóban sok időre van szükség, hogy mind ezek végrehajthassanak.“

Tudományos Dolgok.

A' Hazai tudományos buzgólkodásnak két nevezetes Gyümöltsei ismét megjelenének Tudós Hazánkfiainak gyönyörködtetésére.

Egyike ezeknek a' már mindenek előtt nagyon jó részről esmeretes Aurora, Hazai Almanach. Kiadá Kisfaludy Károly. 1826.

A' másika a' Felső Magyar Országai Minerva (Folyó' Írás 1825. Harmadik Negyed).

Mint hogy hozzánk onnét alól, ezen szép munkák, valamint minden egyéb Magyar elme Szerzemények igen későre érkeznek-fel, magunk ezekről, ha szintén megvolnánk is réa bírálva, nagyon későre írhatunk tulajdon Olvasásunk után valamit; erre nézve, most is tsak azt teszszük ide a' fenn megnevezett írásokról, a' mit már mások írtak ugyan azokról.

„Nemzeti (Ezeket olvassuk az elsőről a' Pesti ujságban) Literaturánknak ezen ékes virága most ötödször fejlett ki, és talán legszebb színekkel, 's legkellemetesebb illatokkal. Ezek közé méltán számlálhatni Horvát Endrének daliás Játékait, Kisfaludy Károly Dalját, Szendeynek Bölts Fejedelmét, Guzmits-nak Pannonia panaszszát, Bajza Bor-énekét, Gróf Teleky Ferencz Éjjeli álmodozását, és Vörösmarty-nak Tserhalom név alatt lévő lelkes vitézi versezetét. — Vannak több folyó beszédbeli kellemetes darabok is benne, mellyekre nézve ezen új Almanach is méltó a' Hazafiak' pártfogására. Vannak benne díszes 5 képek, és két muzsikára alkalmaztatott énekek. Az ára 6 forint V. Czban. Találatik Pesten minden Könyvárosoknál, 's magánál a' Szerkeztőnél. (a' másikáról következik).